34. ԷՇԸ ԲԱԴԱ ՏԱԼԸ

Հիլիսեցե չՀՐՀ Հարաբեդը օգեցալ ա, թա քյինա Աղդամ ռանգյ-մանգյ, լեղակ-մեղակ, թանակ, ասեղ, սանշեղ, բլափկա, վերչը՝ խուրդավաթ պիրի, շենացուց յրան ծախե։

Էշին նստում ա, հղե ինում։ Վեր հսնում ա խոշալլուվեն դուզը, վագոնեն հղեն հալա նոր քցած ըն ինում, հունց ա պտահում, էտ վագոնը հղցեն մաշտեղը վենն ա կենում։

Էս Հարաբեդը մեթկ ա անում, վեր նստե էտ վագոնը։

Վերչը խուրջինը էշան վեր ա օնում, օսավը քցում, էշին վգոնեն քմական կապում, ինքյըն էլ եր ինում վրգոնումը նստում։ Վագոնը վեր խոդ ա ինում, քյինում, քմական էշը կարում չի հսնե, քաշ ա ինում հետան էնչունք տես-տեն քաշ-քաշ ա անում, վեր ստակում ա։ Մհենգյ էլ մին տեղ էս վգոնեն ըրըշկեն պրավոզը պուք ըն տամ, վեր քյնա ճուր յոր օնե, նոր կյա։

Ինքյը վեր ա կյամ, հետան վազ տամ, թա.— Մրեզ թողած փախճում ըք, ա տնրքանդե՞ր, խե՞ թողում ըք ինձ։

Վերչը տրրան մին կյերպ հսկցնում ըն, թա.— էս ա կկյա, քյըեզ տանե, վախել մեր։

Կյամ ա, թա նորու նստե, մենն ա ընգնրմ էշը։ Նորու վեր ա կյամ, քմակեն եշում, տեսնում էշին կլոխն ա մինակ մնացալ կախ իլած։

Ետ ա տրեռնում մեր Հարաբեդը, էլ վագոն չի նստում, վեր զվանոկ ա տամ, թա հղե ինի, հետան պըլլոր ա անում, թա.— Հի՞նչ ըս պռանչում, էշս, էշս ըեդմա ծնիս, էշըս, կոնյա կաշին էլ չըս ինձ ավալ, թա տրրեխ անիմ, պա իտի մրթոթում կինի՞...